

[Aksel Larsen.]

Ved den begyndende Afvikling af den tyske Gæld skal man ikke i Starten gaa længere end absolut nødvendigt for ikke at skabe Vanskeligheder for Erhvervslivet og derigennem Arbejdsløshed. Uanset hvilke Følger Eengangsskatten faar — jeg gaar ud fra, vi ikke kommer uden om Eengangsskatten, jeg gaar ud fra, at ogsaa Regeringen vil erkende det —, mener jeg, at Rentefoden maa holdes lav netop af Hensyn til Erhvervslivet, af Hensyn til Landbrugerne og af Hensyn til Beskæftigelsen.

Formueopgørelsens samlede Resultat er jo ikke kendt endnu. Saa vidt jeg kan forstaa, regner man med, at der i hvert Fald er fundet 3 Milliarder Kr., som ikke var opgivet i Selvangivelserne i Januar. Professorudvalget regnede imidlertid med, at der var skjult 7 Milliarder Kr., og jeg bekender, at her har jeg en ikke ringe Tillid til Professorudvalgets Vurderinger. Jeg er i hvert Fald klar over, at der er betydeligt større Summer end 3 Milliarder Kr. i Formue, som man hidtil har snydt sig fra at betale Skat af. Derfor henstiller jeg til den højtærede Finansminister, at han benytter Penge-lovenes Kontrolparagraffer og benytter dem effektivt. De aabner en Mulighed for at finde den væsentlige Del af det frem, der fortsat maatte være skjult, og Kontrolparagrafferne er jo indsat i Pengelovene for at bruges.

Lad os saa i øvrigt — og det synes jeg haster — faa Skattelovgivningen og dens Praktisering ændret, saa Skattesnyderier fremtidig forhindres, og saa Skattesnydere ikke alene faar Bøde, men straffes som de Bedragere, de er. Kort før Valget fik en fattig Mand, som havde bedraget Socialkontoret i København for 5 l Sødmealk, som Følge heraf sit Navn offentlig frem og mistede Valgretten. Paa samme Tid var der en Skattesnyder i Odense, der maatte efterbetale 1¼ Mill. Kr., men hans Navn blev holdt hemmeligt, og paa Valgdagen kunde han gaa hen og stemme. Saa uanstændige Tilstande kan vi ikke have, og det er samtidig økonomisk uforvarsligt, at man ikke tager ganske anderledes fat paa Spørgsmaalet om Skattesnyderierne, saa vi kan slippe helt af med dem og derved faa en retfærdig Skatteligning herhjemme.

Hvad den sociale Lovgivning angaar, lover Regeringen, at den skal blive „udbygget og forbedret, saa hurtigt som de finansielle og økonomiske Forhold gør det muligt“. Dette er lidet løfterigt. De gamle, Invaliderne og de kronisk syge maa hjælpes nu. Da Regeringen aabenbart ikke vil tage

noget Initiativ hertil, har vi anmeldt vort Lovforslag om en ny Eengangshjælp og haaber, at det vil komme til Behandling meget hurtigt. I øvrigt henstiller vi, at Regeringen nedsætter en hurtigt arbejdende Kommission til at udarbejde Forslag til Revision af Folkeforsikringsloven; Aldersrentemodtagerne og Invalideorganisationerne bør have Repræsentanter i en saadan Kommission.

Hvad Regeringserklæringens Udtalelser om Arbejdsfordeling og Arbejdsløshedshjælp angaar, da var de egnede til at vække Uro, og jeg tror heller ikke, man ubetinget kan give Tilslutning til de Forslag, den højtærede Socialminister har fremsat her i Dag. Regeringserklæringen indeholdt trods sin Almindelighed en tydelig Trusel saavel mod den nogenlunde tilstrækkelige Understøttelse, der betales nu, som mod især de unge Arbejdere. Det er aabenbart det store Landbrugs Krav om billigere Arbejdskraft, der har været bestemmende for Regeringserklæringens Udformning. For det første kan dette Spørgsmaal imidlertid ikke spille nogen stor Rolle i Vinterhalvaaret, saa derfor behøver man ikke at skynde sig, og for det andet bør man anerkende Retten til Arbejde og følgelig give Erstatning under Arbejdsløshed eller Arbejdsfordeling. Problemet om Arbejdskraft maa og kan klares ved, at der bliver en selvfølgelig Pligt til at tage ordentlig lønnet Arbejde, for saa vidt saadant findes. Man skal derimod ikke forsøge at sulte de arbejdsløse til at tage daarligt betalt Arbejde.

Vi maa ogsaa ubetinget have Arbejdskortene afskaffet. Efter alle sagkyndige Udtalelser gør de ingen som helst praktisk Nytte, men forvolder en Bunke Ulejlighed og en Bunke Udgifter, og samtidig er de jo ikke andet end en nymodens Variant af den gamle nedværdigende Skudsmaalsbog. Lad os derfor slippe af med dem.

Jeg vil i øvrigt gerne have Besked om, hvad Regeringen har i Sinde at foretage sig for at forebygge, at der skal komme Massearbejdsløshed. Jeg vil ogsaa gerne have at vide, hvordan man stiller sig til det, der med den nuværende højtærede Statsministers Tilslutning blev lovet i Trontalen af 9. Maj om Genoprettelse af Reallønnen for Arbejdere og Tjenestemænd.

Hvad Søfolkene angaar, er jeg fuldkommen enig i det, der er sagt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det er rigtigt, at det Lovforslag, den daværende Handelsminister havde udarbejdet, men som desværre ikke blev gennemført dengang, bør fremsættes paa ny, og det bør gennem-